

חַת־ת לַשַּׁבַּת קוֹדֶשׁ פְּרֻשֵׁת תְּרוּמָה ח' אֶדְר א', ה'תשפ"ד

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקֵינוּ בָּהּ"

מעונונים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חַמֵּשׁ / שְׁבִיעֵי עִם רִשִׁי

בְּפְרֻשַׁת הַשְּׁבוּעָה לְמַדְנֵנוּ עַל הַהוֹרָאוֹת שֶׁה' נָתַן לְמֹשֶׁה רַבֵּנוּ בְּהַר סִינַי לְגַבֵּי בְּנֵי הַמִּשְׁכָּן שֶׁבְּנֵי יִשְׂרָאֵל צְרִיכִים לְבָנוֹת. הַיּוֹם נִלְמַד עַל הַחֶלֶק הָאֲחֵרוֹן בְּמִבְנֵה הַמִּשְׁכָּן, הַחֶצֶר. מֵעֵין גֹּדֵר סָבִיב הַמִּשְׁכָּן שֶׁתְּפַקִּידָה לְסַמֵּן שֶׁהָאָזוֹר סָבִיב הַמִּשְׁכָּן אֵף הוּא קְדוֹשׁ. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנֹו מִסָּד (וִילוֹן) אֲרוֹךְ, קְלוּעַ שִׁיתְלָה עַל עַמּוּדִים מְסָבִיב לְכָל הַמִּשְׁכָּן.

הַחֶצֶר תִּהְיֶה כְּמִלְבָּן גָּדוֹל. חַמֵּשׁ אַמּוֹת (2.4 מְטָרִים) גְּבֵה, אֲרֹךְ 100 אַמּוֹת וְרוֹחֵב 50 אַמּוֹת (24X12 מְטָר). בְּאֲרֹךְ יִהְיוּ עֲשָׂרִים עַמּוּדִים וּבְרוֹחֵב עֲשָׂרָה. בְּכָל צֶד יִהְיֶה מִסָּד שֶׁנַּעֲשֶׂה מִכֶּתֶנֶה בְּאֶפֶן שֶׁנִּתֵּן לְרֵאוֹת דְּרָכָה (כְּמוֹ רֶשֶׁת לֹא צְפוּפָה). הַמִּסָּד יִתְלָה עַל וָיִם הַמְּחַבְּרִים לְכָל אֶחָד מֵהָעַמּוּדִים.

בְּחִזִּית, יִהְיוּ שְׁנֵי מְסָכִים, אֶחָד מְכַל צֶד (כָּל אֶחָד מֵהֶם בְּרוֹחֵב שֶׁל 15 אַמּוֹת) וְיִוִּתִירוּ מְקוֹם בְּאֶמְצַע לְמַעַן "דָּלֶת". בְּ"דָלֶת" יִתְלָה מִסָּד (וִילוֹן) מִפְּאֵר כְּמוֹ אֵלוֹ שֶׁבָּהֶם הַשְּׁתַּמְשׁוֹ בְּתוֹךְ הַמִּשְׁכָּן. מִסָּד זֶה נַעֲשֶׂה מִחוּטִים צְבָעוֹנִים בְּדִגְמָה שֶׁל נֶשֶׁר וְאֲרִיָּה.

הָעַמּוּדִים שֶׁעֲלֵיהֶם תִּלּוּ אֶת מִסָּד הַחֶצֶר, הֵיוּ מִפְּאֵרִים מְאוּד. הֵם נַעֲשׂוּ מֵעֲצִים שֶׁצּוּפּוּ בְּזָהָב. הַדְּגָמָה הִיְתָה עֲשׂוּיָה מִכֶּסֶף וְהָיוּ הֵיוּ עֲשׂוּיִים מִכֶּסֶף. אֶת הָעַמּוּדִים הִצִּיבוּ בְּאֲדָנִים עֲשׂוּיִים מִנְחָשֶׁת.

הַמִּשְׁכָּן לֹא עָמַד בְּאֶמְצַע הַחֶצֶר, הוּא עָמַד בְּאֶחָד הַצְּדָדִים. בְּחֶלֶל הַרִיק, הַנִּיחוּ הַכֹּהֲנִים אֶת הַמִּזְבֵּחַ וְהַכִּיּוֹר. כָּל הַכֵּלִים לָהֶם הֵיוּ זְקוּקִים הַכֹּהֲנִים כְּדִי לְחַבֵּר אֶת הַמִּשְׁכָּן כְּגוֹן פְּטִישִׁים, אוֹ מוֹטוֹת לְמַנֵּעַ מֵהַמִּסָּד לְהִתְעוֹפֵף, כֵּלָם צְרִיכִים לְהַעֲשׂוֹת מִנְחָשֶׁת.

תְּהֵלִים / יוֹם ח' לַחֲדָשׁ פְּרָקִים מ"ד- מ"ח

לְפָנֵי פְּרָק מ"ח (כְּמוֹ בְּמִרְבֵּית הַפְּרָקִים) כְּתוּבוֹת מְסַפֵּר מַלְיָם הַמְּסַבֵּירוֹת עַל מַה מְדַבֵּר בְּפָרָק. הַהֶקְדָּמָה לְפָרָק הַזֶּה מְסַפֵּר לָנוּ שֶׁהַפְּרָק מְסַפֵּר עַל מַה שִׁיְהִיָּה כְּשֶׁמְשִׁיחַ יָבוֹא. עַד כְּמָה יְרוֹשְׁלַיִם תִּהְיֶה יָפָה וְכִיצַד נִקְרִיב קְרִבְנוֹת וְנִרְאָה אֶת הַתְּגַשְׁמוֹת כָּל הַנְּבוּאוֹת שֶׁהַנְּבִיאִים נְבָאוּ עַל אַחֲרֵית הַיָּמִים. בְּאֶחָד הַפְּסוּקִים כְּתוּב: "יִשְׂמַח הַר צִיּוֹן" - שֶׁאֶפִּילוֹ הָהָר יִשְׂמַח בְּבוֹאוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ.

תְּנִיָּא / לְקוּיֵי אִמְרִים פֶּרֶק כ"ח (ח' אָדָר א' שָׁנָה מְעַבְרָת)

אם אדם מנסה להתפלל וכל הזמן חושב על דברים שאין להם כל קשר למלים שהוא אומר וקשה לו להתרכז, מה עליו לעשות?

האדמו"ר הזקן מלמד אותנו לא לחשב על כך. צדיקים יכולים לתקן את מחשבותיהם, אבל הבינוני פשוט צריך שלא לחשב בכלל על הדברים האלה. יחד עם זאת הוא לא צריך להתעצב על כך שהוא חושב על דברים באלה ולהרגיש באלו התפלה שלו לא חשובה לה'. ההפך הוא הנכון. התפלה שלו מאוד חשובה! וזו בדיוק הסבה שיצר הרע כל כך חושש ממנה ומנסה להלחם חזרה אפילו חזק יותר מאשר קודם, היות ונראה שיצר הטוב מתפלל עם יותר כוונה. כשיצר הרע רואה שהאדם מתפלל, הוא חושש ומנסה לגרום לאדם מיד לחשב על משהו אחר. לכן זו הזדמנות טובה מאוד להתפלל עוד יותר בכונה. במקום לגרום לנו להצטער.

איך אתם חושבים שיצר הטוב ויצר הרע מתחלקים ביניהם בעבודה? אולי היצר הטוב עובד במהלך היום, והיצר הרע בלילה? או שהם מתחלפים כל שעה?

היום אומר לנו האדמו"ר הזקן שהם לא שני דברים נפרדים באדם, הם נמצאים שם יחד.

כשאתם משחקים כדורגל למשל, האם הקבוצות משחקות בתורנות? לא! הן משחקות יחד וכל קבוצה שואפת לנצח ולא לאפשר לקבוצה הנגדית להבקיע שום שער.

אם אתם רואים את הצבעים של החבר מנחים על השלחן שלו, זה לא רק היצר הטוב או רק היצר הרע שיש להם משהו לומר. אתם תחשבו בו זמנית שני דברים - "הוא לא ידע שהשתמשתי בצבעים ובטח .. גם לא יהיה לו אכפת, נכון?"

"לא, אם הם לא שלף, אסור לך לקחתם ללא רשות, אפילו אם אתה מתכנן להחזיר אותם מיד או בעוד כמה דקות".

התפקיד שלנו הוא לבחור בבחירה הנכונה ולשמע ליצר הטוב.

במשחק כדורגל, אם אחת הקבוצות מקבלת הרבה "גולים", הקבוצה השנייה עובדת חזק יותר וקשה יותר כדי לנצח. לכן במהלך התפלה, כשהנשמה עושה מה שה' רוצה, היצר הרע נבהל ומתחיל להלחם חזרה אפילו עוד יותר. הוא מנסה לגרום לנו לחשב על דברים אחרים כדי שלא נחשב על המלים שאנחנו אומרים.

אם אנחנו מנסים להתפלל ולא יכולים להתרכז בגלל שאנחנו חושבים על דברים אחרים, זה לא אומר שהתפלה שלנו לא בסדר. התפלה שלנו כל כך טובה שיצר הרע מפחד. הוא רוצה להלחם חזרה, כדי שהוא ישלט עלינו.

עלינו להעמיד פנים ולחשב באלו אותן מחשבות זרות הם כמו גוי שמנסה לצעק לנו באזנים במהלך התפלה. אנחנו צריכים פשוט להתעלם ממנו ולנסות להתפלל הכי טוב שאפשר. כשאותן מחשבות (מהיצר הרע) ממשיכות להפריע לנו, עלינו להתעלם מהם ולנסות להתפלל עוד יותר בכונה. אם זה קשה מדי, עשו את הטוב ביותר שתוכלו והתפללו לה' במח שירחם ויעזר לאותן מחשבות מהיצר הרע שמפריעות לעבודת התפלה. וה' בודאי יעזר!

היום יום / ח' אָדָר א'

כשהאדמו"ר הזקן מצא 'מלמד' שילמד את בנו, האדמו"ר האמצעי, הוא אמר לו מה ללמד:

"עליך להתחיל עם א'" והסביר לו מה זו א'.

(ישנם מקומות שמלמדים בהם שא' זה אורון או משהו אחר, אבל א' הוא קדוש! זה לא רק אות

כמו ABC בשפות אחרות. האדמור הקודם והרבי ממש מסרו את נפשם לדאג שילמדו את הילדים את האותיות באופן שיראה את קדשתן).

ישנה הקלטה מיוחדת (מתוך תפילת מנחם) של הרבי אומר זאת...

<https://s3.wasabisys.com/chitas/Alef.m4a>

א' זה- נקודה למעלה, ונקודה למטה וקו באמצע המחבר ביניהם.

י' למעלה- ה', י' למטה- יהודי וקו האמונה שמחבר ביניהם.

עוד משמעות- ה' העליונה- הנשמה, ה' למטה- הגוף, וקו היראת שמים מחבר ביניהם.

האדמו"ר הזקן אמר לו- לי יש מצוה ללמד את בני תורה, ולך יש מצוה להרויח כסף כדי לפרנס את המשפחה שלך, הבה נעשה עסקה, אתה תלמד עם הבן שלי, ואני אשלם לך כדי שתוכל לדאג למשפחה שלך.

ספר המצוות / מצות לא תעשה רל"ו

המצוות היומית, **מצות לא תעשה רל"ו**, היא שלא רק שאסור לנו להלוות למישהו כסף ברבית. אסור גם לאדם אחר ללוות מיהודי, ברבית. לכן למרות שהאדם שאנחנו לווים ממנו לא יודע על המצוה, עדין אסור לנו לקחת הלוואה ממנו ולשלם רבית.

רמב"ם / הלכות מלוה ולוה - פרקים י"ט, כ', כ"א

פרק י"ט - אחד הדברים אותו לומדים ברמבם היום הוא שכשביית הדין צריך לקחת שדה של לוה כדי שיוכל לממן הלוואה שלקח, הם לא לוקחים לו את השדה הטוב ביותר, וגם לא את השדה הגרוע ביותר אלא את הסוג האמצעי - הבינוני.

(התורה אומרת שהדרך הנכונה ביותר לעשות זאת זה לקחת את השדה הגרוע. אבל חכמים חששו מזה שאף אחד לא ירצה יותר לתת הלוואה למישהו, ולכן הם תקנו זאת.)

פרק כ' - לומדים מה בית הדין צריך לעשות אם לאדם אין הרבה כסף או נחלות, ושני אנשים מגיעים לבית הדין בין שהוא לא שלם חזרה את ההלוואות שהלוו לו.

למי משלמים קודם? ההלכה היא שההלוואה שנקחה קודם, אותה משלמים קודם. אם שתיהן נלקחו באותו זמן מי שהלך לבית הדין קודם מקבל חזרה את כספו קודם.

פרק כ"א- כולל הלכות על מקרה בו לוקחים שדה שהיה שייך לאדם שלוה את הכסף, אבל כעת הוא מכר את השדה לאדם אחר. אם זה שוה יותר כסף מסוף ההלוואה, מי מקבל את הכסף העודף?

דרכי החסידות / מדות טובות

בשנים הראשונות של הנשיאות של הרבי, היה בחור שנכנס לרבי ליחידות הראשונה. לפני שנכנס ליחידות, הוא הלך למשפיע ושאל אותו מה עליו לומר לרבי. המשפיע אמר לו לשאל את אשר על לבו- את מה שמפריע לו. על המכתב שכתב לרבי לפני היחידות הוא כתב שהוא רוצה עצה לגבי המדות הרעות שלו.

כשהבחור נכנס ליחידות, הרבי קרא את הפתק ואמר: מה שאתה כותב על המדות הלא טובות, צריך להפטר מהם. אבל על הגאווה שלך- עליך להשתמש בה שכן כאשר אנשים שעובדים את ה' מסתכלים אחד על השני, הם מקנאים בכל הטוב שאתה עשית ורוצים לעשות אפילו יותר מך.